

30.

Trên bờ suối, ngay chỗ gốc dương liễu chị Ngà thường ngồi, mọi người tìm thấy một chiếc dép. Đôi dép màu xanh - một chiếc sấp, một chiếc ngửa – đang nằm lẫn lóc trên bãi cỏ. Đó là đôi dép của chị Ngà thường mang.

Cách đó một quãng, một dải lụa buộc tóc cũng nhanh chóng được phát hiện. Dải lụa ở dưới nước, vướng vào một cọng cỏ ven bờ nên bập bênh mãi một chỗ. Đó cũng là dải lụa của chị Ngà.

Ngay từ khi nhìn thấy đôi dép nằm chỏng chơ bên bờ suối, mẹ chị Ngà đã ngất xỉu. Mọi người phải xúm lại đỡ bà, người thoa dầu, người giặt tóc. Mãi một lúc, bà mới tỉnh lại. Và gương đôi mắt thất thần nhìn mọi người, bà nghẹn ngào rên rĩ:

- Con ơi tội tình gì mà con phải ra nông nổi này hỡi con!

Tiếng khóc đau đớn xé lòng của người mẹ khiến tôi không cầm được nước mắt. Dì Miên đứng bên cạnh tôi cũng sà sà sụt sùi. Anh em thằng Chửng cặp mắt cũng đỏ hoe.

Qua làn nước mắt, tôi thấy mặt mày ai nấy đều buồn đã dưng. Một vài phụ nữ trong làng dù không hề quen biết chị Ngà cũng tức cảnh sinh tình cất tiếng khóc theo. Chỉ có anh Điền là đứng tuốt đằng xa, mặt quay về hướng khác, nên tôi không rõ anh có nhỏ giọt nước mắt nào cho chị Ngà hay không.

Cuộc vớt xác được tiến hành ngay từ lúc mẹ chị Ngà ngất xỉu nhưng không thu lượm được kết quả gì.

Hai người đàn ông nổi tiếng bơi giỏi trong làng lao xuống dòng nước lặn hụp một hồi rồi trôi lên, lắc đầu ngán ngẩm.